

OPEN SITUATION

BLACK MARKET / GROUNDWORKS



PRAGUE 2007

Alastair MAC LENNAN (GB) · Jacques VAN POPPEL (NL)
PioTROSKI (PL) · Roi VAARA (SF) · János SZIRTES (HU)
Habib KHERADYAR ZAMANI (USA) · Tomáš RULLER (CZ)





OPEN SITUATION

PRAGUE QUADRENNIAL

PIO TROSKI (PL)
TOMÁŠ RULLER (CZ)
JACQUES VAN POPPEL (NL)
ROI VAARA (SF)
ALASTAIR MAC LENNAN (GB)
JANOS SZIRTES (HU)
HABIB KHERADYAR ZAMANI (USA)

23.6.2007 / 10:00 - 22:00
WENCESLAS SQUARE

Twelvehour site specific jam session
in action
near the statue of Saint Wenceslas
during the main anti government strike
of Trade Unions.

Based on an idea by Martin Buber:
“All rules of living are an encounter.
This meeting does not pertain to time and
space, but time and space pertain to the
meeting.”

Communication based on attention.
Where everything is possible, the gestures
and relationships are points of reference,
and atmosphere is the moulded form.
A game played with vital energy as it
transforms. Art in deed.
The performers do not act as a group, they
do not work with a script, nor do they tell a
common story. Each has his own input, but
with an awareness of belonging together.
Working together is carried out in real
time and space, between history and the
future, across cultures and frontiers...
It is a continuation of the
OPEN SITUATION / EUROPEANPROJECT
held in Prague in 1989, based on the
principles of the
SCHOOL OF ATTENTION,
BLACK MARKET and **GROUNDWORKS.**

Dvanáctihodinová místem určená akční
improvizace
pod sochou svatého Václava v horní
části náměstí během hlavní protivládní
manifestace odborových svazů.

Podle myšlenky Martina Bubera:
„Veškeré pravé žití je setkávání.
Setkávání nenáleží času a prostoru,
ale prostor a čas náleží setkávání.“

Komunikace založená na pozornosti.
Vše je možné, a tak jsou záchytnými body
gesta a vztahy, a tvarovanou formou
atmosféra. Oč tu jde, je hra s proměňující
se životní energií. Umění v skutku.
Účinkující nejednají jako skupina
a nepracují podle scénáře,
nevypráví společný příběh.
Každý přináší svůj osobní vklad
s vědomím sounáležitosti.
Spolu-práce probíhá v reálném čase
a prostoru, mezi historií a budoucností,
napříč kulturami i hranicemi...
Navazuje na
**OTEVŘENOU SITUACI / EVROPSKÝ
PROJEKT** uspořádaný v Praze roku 1989,
vychází z principů
SCHOOL OF ATTENTION,
BLACK MARKET a **GROUNDWORKS.**





OPEN SITUATION PRAGUE

TOMÁŠ RULLER

PQ's invitation to hold Open Situation in the streets of Prague's Old Town was a great challenge.

Finding a suitable location, an open space yet part of the historical hub and at the same time full of life was not easy. Obtaining official permission was a condition set by the organizers.

The main area of Old Town Square was already occupied, and the Execution Site of the Czech Rulers after the Battle at White Mountain was not available for use either. We carried on long discussions concerning the nook under the trees in the park between city hall and the Cathedral of St. Nicholas, however the stallkeepers eventually prevented its use.

Jan Palach Square was another possibility, the area located below the stairs to the Rudolfinum, but the firefighters beat us to it with their celebration. The upper section of Wenceslas Square had also been reserved and building renovations were scheduled to take place at the only appropriate area in the lower section near the Small Bridge.

So I walked along The Ditches pedestrian zone for some time and around the Powder Tower and Ungelt. It looked like we were going to end up at Republic Square.

When the news came, that the upper section of Wenceslas Square was once again available, I responded immediately, even though the space constraints were very onerous – just a long narrow strip of central paved walkway, the grass and space around the statue of Saint Wenceslas and the Jan Palach Memorial went to remain off limits.

In fact here a controversy occurred over PioTroski's performance dedicated to

Jan Palach when he exceeded the legally delimited area by several meters. Initially, he was successfully in communicating with the trade union leaders, but the supervising officers were less charitable. As a result his performance was interrupted twice.

J.V. Poppel's brief ceremony went unnoticed however after some time he had his cymbals confiscated by surveillance.

The main moment of tension arose while trade union members declared their anti-governmental demonstrations in the meantime.

We had to resist their various efforts to push our event out of the square. Until the last moment, however, their strike was illegal, while we had a permit to utilize the given location. We decided not to give in despite threats that by staying there we were putting ourselves in harms way. H.K. Zamani and I took on symbolic roles as defenders. Paradoxically in this situation it was up to the national police to protect our rights and our security. At the time of the manifestation we did, however, have to give in to a number of limitations, notably a ban on paintball shooting, the concentration of the performers into a reduced square demarcated using tape and barriers, as well as a delay in the arrangement of A. MacLennan's long table until after the rally, which divided his performance into two parts. PioTroski, who remained alone, on his own in the crowd, was most vulnerable and risked being physically attacked.

Finally, approximately 50,000 strikers moved over and around us, as well as several summer storms and showers, eventually leaving us in the evening with the mere hustle and bustle of the tourists.





Pozvání PQ abych uspořádal Otevřenou situaci v ulicích Starého města Prahy bylo velkou výzvou.

Nalézt vhodné místo, otevřené prostranství s historickým nábojem a současně plné života, nebylo vůbec snadné. Podmínkou pořadatelů bylo získání oficiálního povolení.

Plocha Staroměstského náměstí byla blokována, ani místo popravy českých pánů po bitvě na Bílé hoře nebylo k dispozici. Dlouho jsme jednali o blízkém zákoutí pod stromy v parčíku mezi Staroměstskou radnicí a chrámem Svatého Mikuláše, kde nás však vyblokovali stánkaři.

Jednalo se také o náměstí Jana Palacha, na ploše pod schody Rudolfinu nás však předstihla hasičská slavnost.

Horní část Václavského náměstí byla také zadána a na vhodném prostranství ve spodní části u Můstku byla plánována stavební rekonstrukce.

Tak jsem nějaký čas chodil po pěší zóně Na Příkopěch, kolem Prašné brány, v Ungeltu, a zdálo se, že skončíme na náměstí Republiky.

Když přišla zpráva o uvolnění termínu v horní části Václavského náměstí, ihned jsem reagoval, byť prostorová omezení byla značně svazující – jen úzký dlouhý střední pás pochůzí dlažby se zákazem vstupu na trávníky a bez prostoru kolem sochy Svatého Václava a památníku Jana Palacha.

Zde také vznikla kontroverze, když PioTroski se svojí akcí věnovanou Janu Palachovi překročil o několik metrů legálně vymezený prostor. Zpočátku se úspěšně snažil s odboráři předáky komunikovat, ale i dozoruji strážníci byli nesmlouvaví a jeho akce byla dvakrát přerušena.

Krátký pietní akt J.V. Poppela ale pozornosti unikl a pořádkový dozor mu po chvíli jen zabavil činely.

Hlavní napětí však vzniklo, když v mezičase odborové svazy vyhlásily protivládní demonstraci.

Museli jsme odolávat jejich různým snahám naši akci z náměstí vytlačit. Do poslední chvíle byla ovšem jejich stávka nepovolená, zatímco my měli na vyhrazené prostranství užívací právo.

Toho jsme se rozhodli nevzdát, ani když nám hrozili, že neručí za naši bezpečnost. Symbolicky jsme se role obránců ujali já a H.K. Zamani. V této situaci byla paradoxně ochrana našich práv a zdraví na bezpečnostních složkách státu.

V čase manifestace jsme ovšem museli přistoupit na řadu omezení, zejména zákaz paintballové střelby, soustředění všech ve zmenšeném čtverci ohrazeném páskou a bariérami, a také postavení dlouhého stolu A. MacLennana až po skončení manifestace, tedy rozdělení jeho akce na dvě části. PioTroski, který zůstal osamocen v davu, se ocitl nejvíce ohrožen až na pokraji fyzického napadení.

Nakonec se přes nás těch cca 50 tisíc stávkujících přelilo, podobně jako několik sprch letních bouřek, a v podvečer zůstalo zas jen turistické hemžení.





OPEN SITUATION PRAGUE

SODJA LOTKER

PERFORMANCE AND ART AT THE PRAGUE QUADRENNIAL

When Prague Quadrennial International Exhibition of Scenography and Theatre Architecture was first originated in 1967 it was created from a direct relationship to visual arts. The relationship of visual arts towards theatre in the twentieth century has been a difficult one. Art critic Michael Fried stated: "theater and theatricality are at war today, not simply with modernist painting and sculpture, but with art as such." Art was being "corrupted or perverted by theater." Theater threatened art through its "sense of temporality" and, even worse, "theater has an audience – it exists for one – in a way the other arts do not." Nevertheless thought often complex and conflicting thought-out the twentieth century the relationship of visual arts and performing arts was always stimulating for both sides. And we might say that some of the most important theatre is based in visual arts – like theatres of Societas Raffaello Sanzio, work of Robert Wilson, or Richard Foreman; and some of the most interesting visual arts work of the recent decades lives through the sense of temporality, exists for one for an audience and is even co-created by this audience.

For Prague Quadrennial this relationship is important as we tend to look at scenography as a discipline existing on the fringes of visual and performing arts and scenographer as a visual artist working in performance. Strengthening this aspect is not only important for the field of scenography in the sense that we can learn about ways of exhibiting and documenting, we can be inspired by the theory of the visual arts – but more to the point it is the only way to show the variety of disciplines, genres and projects that

contemporary scenography/ performance design appear in.

In 2007 the Open Situation artists invited by Tomas Ruller – Pio Troski, Jacques Van Poppel, Roi Vaara, Janos Szirtes, Habib Kheradyar and Alastair MacLennan, some of the most important performance artists of today - were together with artists presented by Franklin Furnace of Martha Wilson (William Pope.L, Pat Oleszko, Julia Laffin, Nicolas Dumit Estevez, Yvette Helin) the first performance art artists presented at the Prague Quadrennial.

Presenting the work of these artists at the Prague Quadrennial proved the above mentioned relationship to be hard. Prague Quadrennial audiences (made out of theatre people mostly) were used to come and look at models, photos and videos of scenographies and possibly to see performances in theatres; but were very surprised to join performances in public spaces, stressed about having to "look for them" in the area, opposed to give them more time than "necessary".

The durational Open Situation was for most of our audiences incomprehensible. But those that have stayed, including the extensive organizational team, had an opportunity to watch six parallel performances pieces that have unfolded over the course of twelve hours at the Wenceslas Square in the center of Prague with all the nuances and details of live art coming to life over a course of time, even while it collided with a public strike of Czech unions in the exactly same spot at the top of the square – and have witnessed one of the most important art events at the PQ 2007.





PERFORMANCE A UMĚNÍ NA PRAŽSKÉM QUADRIENNALE

Když se v roce 1967 poprvé uskutečnila mezinárodní výstava scénografie a divadelní architektury Pražské Quadriennale, vznikla z přímého vztahu k výtvarnému umění.

Vztah výtvarného umění a divadla ve dvacátém století byl těžký. Umělecký kritik Michael Fried prohlásil: “divadlo a teatrálnost jsou dnes ve válce, nejen s modernistickým malířstvím a sochařstvím, ale s uměním jako takovým.” Umění se „zkorumpovalo nebo zvrátilo pod vlivem divadla.“ Divadlo ohrožuje umění prostřednictvím svého „myslu temporality“, a ještě hůře, “divadlo má publikum – existuje pro něj – způsobem, který ostatní umění nemá.”

Nicméně, byť byl v průběhu dvacátého století vztah výtvarného umění a performing arts často složitý a konfliktní, byl vždy pro obě strany stimulující. A mohli bychom říci, že některá z nejdůležitějších divadel jsou založena na výtvarném umění - jako divadlo Societas Raffaello Sanzio, práce Roberta Wilsona nebo Richarda Foremana; některá z nejzajímavějších výtvarných děl posledních desetiletí žijí tímto smyslem časovosti, existují pro jedno publikum, a dokonce jsou s tímto publikem i spolutvořena.

Pro PQ je tento vztah důležitý, protože máme tendenci se dívat na scénografii jako na disciplínu existující na přechodu vizuálního a divadelního umění, a na scénografa jako vizuálního umělce pracujícího v představení. Posilování tohoto aspektu je důležité nejen pro obor scénografie v tom smyslu, že se můžeme poučit o způsobech vystavování a dokumentace, že se můžeme inspirovat teorií výtvarného umění - ale trefněji, je to

jediný způsob, jak ukázat rozličné obory, styly a projekty, ve kterých se moderní scénografie / performance design objevuje.

V roce 2007 byli umělci pozváni Tomášem Rullerem na Open Situation - Pio Troski, Jacques Van Poppel, Roi Vaara, Janos Szirtes, Habib Kheradyyar Zamani a Alastair MacLennan, jedni z nejvýznamnějších performerů dneška, spolu s umělci představenými Marthou Wilson z Franklin Furnace (William Pope.L, Pat Oleszko, Julia Laffin, Nicolas Dumit Estevez, Yvette Helin) byli prvními umělci performance art prezentovanými v rámci PQ.

Při prezentaci jejich práce na PQ se potvrdilo, že výše uvedený vztah je náročný. Publikum PQ (tvořené většinou divadelním publikem), zvyklé přijít a podívat se na modely, fotografie a videa scénografie a možná zhlédnout představení v divadlech, bylo velmi překvapené, když se mělo připojit k performancím ve veřejných prostorech, bylo stresováno nutností “je vyhledat” v terénu, neochotné jim věnovat více času, než je “nezbytné nutné”. Déle trvající Open situation byla pro většinu našich diváků nepochopitelná. Ale ti, kteří zůstali, včetně rozsáhlého organizačního týmu, měli možnost sledovat šest paralelních performancí, které se odvíjely v průběhu dvanácti hodin na Václavském náměstí v centru Prahy, se všemi odstíny a detaily živého umění, probouzejícího se k životu v plynutí času, i jak kolidovaly s veřejnou stávkou Českých odborů na tomtéž místě v horní části náměstí - stali se svědky jedné z nejvýznamnějších uměleckých událostí na PQ 2007.





OPEN SITUATION PRAGUE

ALASTAIR MAC LENNAN



Subject matter deals with art and its location, the importance of context, exploring and challenging conceptual and perceptual boundaries of contested spaces and addressing pertinent political, social and cultural issues of contextual significance, much of the research being evolved beyond the conventions of the art gallery and studio setting. The research is to investigate the social, political and aesthetic contexts of contested spaces and structures. It is to engage debates on post colonialism and issues of art's role in areas of conflict resolution, to address issues of displacement, loss, globalism, margins, centres, located identities and issues of 'signification'.





ARTIST'S STATEMENT

Námětem mého díla je umění a místo, kde se nachází; důležitost kontextu, zkoumání a zpochybňování hranic myšlení a vnímání daných míst a nacházení zásadních politických, společenských a kulturních otázek v kontextuálních významech, přičemž většina mého výzkumu přesahuje konvence galerijního a ateliérového uspořádání. Cílem tohoto průzkumu je objevování společenských, politických a estetických kontextů zpochybňovaných míst a struktur. Jde v něm o provokování debat týkajících se postkolonialismu a role umění v řešení konfliktů; cílem je zabývat se otázkami dekontextualizace, ztráty, globalizace, center, okrajů, místních identit a problematiky procesu určování významu.





OPEN SITUATION PRAGUE

JACQUES VAN POPPEL



AMATEUR OR TOURIST ?

I was dressed in a black T-shirt (with the word AMATEUR written in white on it), black underpants and black shoes. I had no pants on. I was wearing dark sun-glasses.

I operated on a line between the monument for Jan Palach and the installation of János Szirtes.

I marked both spots with yellow roses. Walking with a small suitcase on wheels I made a line of sound in between the two marked spots by kicking two small cymbals. This action was stopped by the guards, who took away the cymbals.

I had installed a small red tent in the middle of the operating space. In there I had a box of Pilsener Urquell, some food, my objects and a CD-player.

All day I made photos like every other tourist on the square. Every now and then I did little actions with the other artists.

I had discussions and drinks with members of the audience.

The setting all the time changed throughout the day. At one point the situation was taken over by a huge trade union demonstration, which changed the whole scene. But our area was never taken over by the demonstrators. After the demonstrators had left the situation became more quiet again.

At sunset the performance slowly went towards an ending. I played the Alto Rapsodie opus 53 by Johannes Brahms, sung by the legendary alto Kathleen Ferrier.





AMATÉR NEBO TURISTA ?

Byl jsem oblečen v černém tirčku (s bílým nápisem AMATÉR), černé podvlikačky a černé boty.

Neměl jsem kalhoty, měl jsem černé sluneční brýle.

Pohyboval jsem se na ose mezi památníkem Jana Palacha a instalací Jánose Szirtese.

Oba konce jsem označil žlutými růžemi. Chodíc s malým kufrem na kolečkách, vytvořil jsem kopáním do dvou činelů zvukovou spojnici mezi těmito dvěma vyznačenými body. Tato akce byla ukončena příslušníkem ochranky, který činely zabavil. Uprostřed operačního prostoru jsem postavil malý červený stan. V něm jsem měl krabici Plzně, nějaké jídlo, své objekty a CD-přehrávač.

Celý den jsem fotografoval jako každý jiný turista na náměstí. Přitom jsem dělal drobné akce spolu s ostatními umělci.

Diskutoval jsem a popíjel s členy publika. Prostředí se celý den měnilo.

V jednu chvíli byla situace převálcována obrovskou odborářskou stávkou, která proměnila celou scénu.

Ale náš prostor nebyl nikdy demonstrací ovládnut.

Poté co demonstranti odešli, situace se zase zklidnila.

Se západem slunce performance pomalu směřovala ke konci.

Zahrál jsem Altovou Rapsodii opus 53 od Johannese Brahmsa, zazpívanou legendární zpěvačkou Kathleen Ferrier.





OPEN SITUATION PRAGUE

HABIB KHERADYAR ZAMANI



Wenceslas was teeming,
the sun mingled with rain
in the rink in the theater of chance,
as Judith embraced Assur
with purple haze and guns,
in a timely fiction fused with fact,
and hours of distress, cuts, bruises, and
weariness, to forego this urgency the body.





ARTIST'S STATEMENT

Václavák se hemžil,
slunce se mísilo s deštěm
v divadle náhody,
jakoby Judita objala Ašura
fialovým závojem a puškami;
dobře načasovaná fikce se prolnula s fakty,
hodinami zármutku, ran, modřin a únavy,
aby přežila svou naléhavostí tělo.





OPEN SITUATION PRAGUE

TOMÁŠ RULLER



Personal climax of my action is not visually recorded. Habib Kheradyar Zamani, who attentively observed me, then said:

„In that I couldn't follow you“.
When exhaustion struck me so overwhelming,
that even sitting on column,
I ballanced on the edge of swoon,
all body in pain, asking to come down,
I resigned to slow motion down fall.
By itself my carnal case exposed to slowest possible turn over,
every part submitted,
all relaxed to euphoric flow,
some dance of dying.
After conceivable hit,
through simulated collapse
to imaginary death.

I perceived every unnoticeable movement in continuously streaming event.
Freely drifted on surface of time and tossed by wooling space,
I slowly by slowly died in action.
Downfallen bones stopped on ground,
tied by sinews rested leaning against the bollard.

Stayed only deep relaxed breathing.
And then, in full consciousness the body laying on the square remaining motionless, separated, while me
in other body
was swimming
in burbling chilly current
of shiny lighted water.

Commotion of the city carried from far distance, and I drunk full swallows from pure spring...

Returned back and puted together with collective breath of other bodies, warmed and burdened, brought back to life
- resurrected.





ARTIST'S STATEMENT

Osobní vyvrcholení mé akce není obrazem zaznamenáno. Habíb Kheradyar Zamani, který mě přitom bedlivě pozoroval, pak řekl: „V tom jsem tě nemohl následovat.“ Únava na mě dolehla tak mocně, až jsem při pouhém sezení na sloupku balancoval na pokraji vědomí, celé tělo bolelo a žádalo si padnout na zem, oddal jsem se zpomalenému pádu. Mé tělo se samovolně vydalo nejpomalejšímu možnému pohybu, každá jeho část se poddala a uvolnila do euforického plynutí, jakéhosi tance umírání. Po imaginárním zásahu, při simulovaném padání k pomyslné smrti. Vnímal jsem každý sebemenší pohyb v souvisle tekoucím dění. Volně unášen na hladině času a houpán vlnícím se prostorem, jsem pomaloučku padl. Sesuté kosti se zarazily o zem, svázané šlachami zůstaly třčet opřené o patník. Zbylo jen hluboké uvolnění dýchání. A pak, při plném vědomí se tělo ležící nehybně na náměstí oddělilo, zatímco já v jiném těle se koupal v zurčícím proudu chladivé světlem prozářené vody. Ruch města doléhal z dálky a já pil plnými doušky z čistého pramene... Vrátila mne a spojila společným dechem až jiná těla, zahřála mě a zatěžkala, vrátila zde k životu - k zmrtvýchvstání.





OPEN SITUATION PRAGUE

JÁNOS SZIRTES



Suffering from a strangulated spinal hernia I spend 12 hours on a tied up bicycle on Wenceslas Square, while thousands of demonstrators rumble around me.

The other performance artists are far away from me, I can barely see them.



I am tied with buildings,
the houses and the poles keep my body.
The demonstrators are enthusiastic and
they receive us well.

Thus we became minor participants
in the history
of lonely urban actions.





ARTIST'S STATEMENT

Trpím vyhřezlou plotýnkou,
ale trávím dvanáct hodin na Václavském
náměstí přivázan ke kolu;
mezitím kolem mne hlučí tisíce
demonstrujících lidí.
Další performéři jsou ode mně daleko,
téměř je nevidím.

Jsem spojen s budovami,
domy a stožáry podírají moje tělo.
Demonstranti jsou nadšení
a přijímají nás pozitivně.
Tak se i my svojí maličkostí podílíme
na historii osamělých akcí v městském
prostoru.





OPEN SITUATION PRAGUE

PIOTROSKI



WHERE JAN PALACH STOOD IN FLAMES

I very much wanted to perform my work as a *message of remembrance* about Jan Palach.

I stood in front of his symbolic grave in Wenceslas Square.

A small birch-wood cross in a sidewalk flowerbed.

Unnoticed, neglected, ignored, forgotten by people passing by.

My idea was the following;

Mark out the *distance* to restore the symbolic meaning

of this place. – Parallel with the arms of the cross.

On the granite flagstones below I started unrolling a warning:

tape coloured white and red.

I was sticking another narrower blue tape to its external edge.

A two metre long tape arranged in the Czech national colours was conceived to indicate the edge of Palach's grave.

My intention was to stand respectfully towards the thus arranged space, and to mark the memorial anew.

But it was not possible.

After a short while of working with the tape, civil-clothed security men stopped my doing.

A few hours later a police patrol, under the threat of taking me into custody, prohibited me from carrying on the performance once again.

All was under control. Nothing happened. All was passing again in an undisturbed public order.





W MIEJSCU GDZIE PŁONAŁ JAN PALACH

Bardzo chciałem wykonać moją pracę jako przesłanie pamięci Jana Palacha. Stałem naprzeciw jego symbolicznego grobu na Václavském náměstí.

Mały brzozyowy krzyżyk w klombie przy chodniku. Niezauważony, omijany, lekceważony, zapomniany przez ludzi przechodzących mimo.

Mój plan był taki;

wyznać dystans potrzebny do odtworzenia symboliki tego miejsca.

– Równoległe do ramion krzyża, na granitowych płytach chodnika zacząłem rozwijać taśmę ostrzegawczą w kolorach: białym i czerwonym.

Do jej krawędzi zewnętrznej doklejałem węższą taśmę w kolorze błękitnym.

Całość taśmy długości dwóch metrów, formowana w narodowych barwach Republiki Czeskiej, miała stanowić wyobrażoną krawędź mogiły Palacha. Moim zamiarem było z uszanowaniem stanąć wobec tak uformowanej przestrzeni i moim stanem na nowo oznakować miejsce pamięci. To nie było możliwe.

Po kilku minutach mojej pracy z taśmą funkcjonariusze służb ubrani po cywilnemu zatrzymali moją akcję.

Już później, kiedy rozpocząłem raz jeszcze, patrol Policji pod groźbą odprowadzenia do komisariatu zabronił mi jej kontynuowania.

Wszystko było pod kontrolą, nic się nie stało. Wszystko wróciło do normalnego porządku.





OPEN SITUATION PRAGUE

ROI VAARA



BALLOONS

I saw an old photo in a photography book: A poor balloon seller was fighting against a strong wind and was totally covered by his balloons. It was a great snap shot and a great image. I decided to make it live, as a man in black clothes totally covered by black balloons. I thought this gesture would be quite a mysterious one. I have created this performance on several occasions. For the first time it was presented at the Venice Biennial in 2005. For many people it reminds them of a huge bunch of grapes. The gesture makes dogs bark. Some people like to pop the balloons. I end the performance by releasing the 150—200 balloons, to fly up into the sky, one by one like a string of pearls. I knew that in Prague several artists would perform at the same time for several hours. Actually the performance was scheduled to last closer to 12 hours. The days prior to the event were really hot and the performance was to take place in the direct sunlight. I became worried about the heat. The place had a busy and chaotic character. I thought that our performance would not work very well. However, I was wrong. The upper side served us well with clouds. A short heavy rainfall at midday offered a lunch break. There were new people passing by all the time; hundreds of tourists, a huge demonstration of thousands and all kinds of folk. The black thread I had bought in Chile about a month earlier was so sleek that all the knots did not hold very well. From time to time a balloon escaped and sometimes my head was seen between the balloons, unfortunately. I had a chair to sit on and the stone ground to walk on. I was happy. After the performance.





BALÓNY

Ve fotografické knize jsem viděl starou fotografii: Chudý prodáváč balónů zápasící se silným větrem celý zakryt svými balóny. Skvělý snímek, silný obraz. Rozhodl jsem se jej realizovat.

To gesto se mi zdálo fantastické. Opakoval jsem tuto performanci při různých příležitostech, poprvé na bienále v Benátkách v roce 2005.

Mnohým lidem to připomíná velký hrozen vinné révy. Psy to provokuje ke štěkání. Někomu se líbí balóny propichovat. Končím performanci pouštěním 150 – 200 balónů jednoho po druhém jako šňůry perel stoupající vzhůru k obloze.

Věděl jsem, že v Praze bude několik umělců performovat ve stejném čase řadu hodin. Konkrétně bylo plánováno trvání ke 12 hodinám. V předchozích dnech bylo horko a performance se měla odehrát na přímém slunci. Začal jsem se bát horka. Místo mělo živý a chaotický charakter. Měl jsem obavy, že naše performance nebude fungovat dobře.

Ovšem mylil jsem se. Shůry nám naservírovali mraky. Krátký silný déšť v poledne nabídl pauzu na oběd. Celý čas kolem procházeli noví lidé, stovky turistů, a obrovská demonstrace tisíců a všech druhů lidí.

Černé balóny které jsem koupil v Chile před měsícem byly tak hladké, že všechny uzlíky nedržely dobře. Čas od času balón uletěl a občas mi nechtěně mezi balóny vykoukla hlava.

Měl jsem židli na sezení a kamennou dlažbu na chození. Byl jsem šťastný. Po performanci.





-
- Visegrad Fund
-
-



FAKULTA
VÝTVARNÝCH
UMĚNÍ



bwa bydgoszcz

12
P Q

011 PRAGUE QUADRENNIAL OF PERFORMANCE DESIGN AND SPACE
PRAŽSKÉ QUADRENNIALE SCENOGRÁFIE A DRÁMELNÉHO PROSTORU

◀▶ Centrum Kultury w Lublinie



MOHOLY-NAGY MŰVÉSZETI EGYETEM
MOHOLY-NAGY UNIVERSITY OF ART AND DESIGN BUDAPEST

- ◻ > VYSOKÁ ŠKOLA
- > ◻ VÝTVARNÝCH UMĚNÍ
- > ◻ ACADEMY OF FINE ARTS
- > ◻ AND DESIGN

This publication is the result of a research project by prof. Tomáš Ruller with the Atelier Performance at the Faculty of Fine Arts under the patronage of prof. Karel Rais, Rector of the University of Technology, Brno.

In cooperation with:

Prague Quadrennial

- represented by Art Director Sodja Lotker, Municipal Gallery Bydgoszcz

- represented by director Waclaw Kuczma, Center for Culture Lublin

- represented by Waldemar Tatarczuk curator of EPAF

Moholy Nagy University of Art and Design Budapest

- represented by prof. János Szitres

Academy of Arts and Design Bratislava

- represented by prof. Ladislav Čarný

With financial support from the

International Visegrad Fund

Presented at:

Polish Institute Prague

Municipal Gallery Bydgoszcz

Crossroads Intercultural Center Lublin

Art Mill Center Szentendre

Medium Gallery Bratislava

Video: Petr Záruba, Jiří Jiráček, Aneta Jochimová, Klára Mikulcová, Jana Preková

Photos: Luděk Neuzil, Michal Selinger, Barbora Trnková, Marie Polášková, Pavla Kislerová

Translations: Jennifer De Felice, Barbora Lungová, Tomáš Ruller

Editing: Tomáš Hodboď, Michael Rampula, Tomáš Ruller

DVD mastering: Michael Rampula

Audio corrections: Pavel Fajt,

Slideshows & menus: Matěj Kolář

Graphic design: Multistruktura, Tomáš

Ruller, Jennifer De Felice, Klára Mikulcová

Production: Jitka Havlíková

Printing: a.digi.cz





PIOTROSKI (WARSAW)

is the founder of the movement School of Attention / East – West in 1983
co-founded the project Black Market (1985 – 1988)
took part in the Documenta Kassel (1987)
[Noah Warsaw / Facebook](#)

TOMÁŠ RULLER (PRAGUE)

the co-founder of the School of Attention / East – West (1983)
co-founder of the Black Market project (1985 – 1991)
has been presented at the Documenta Kassel (1987)
is the organizer of the Open Situation – European Project Prague (1989 + 2007)
www.ruller.cz

JACQUES VAN POPPEL (AMSTERDAM)

has been a part of the Black Market since 1986
took part in the Documenta Kassel (1987)
[Jacques Van Poppel / Facebook](#)

ROI VAARA (HELSINKY)

has been with the Black Market since 1988
has represented Finland at the Venice Biennale (2001)
[Roi Vaara / Facebook](#)

ALASTAIR MAC LENNAN (BELFAST)

began working with the Black Market in Prague in 1989
was presented at the Documenta Kassel (1977)
represented Ireland at the Venice Biennale (1997)
vads.ahds.ac.uk/collections/macclennan/

JÁNOS SZIRTES (BUDAPEST)

is founder of the performance group New Modern Acrobatics (1986)
co-organizer of the performance art festival in Szentendre (1987 – 2003)
was a participant of the Documenta Kassel 1987
[János Szirtes / Artportal](#)

HABIB KHERADYAR ZAMANI (LOS ANGELES)

has cooperated on the project Dialogue Prague – Los Angeles (1989/90 + 2002)
is a founder and director of PØST Los Angeles
www.hkrad.com



BOOKLET (CZ/EN): ARTISTS STATEMENTS & PHOTOS
CURATORS TEXTS BY SODJA LOTKER & TOMÁŠ RULLER
1 HOUR VIDEO / 15 MIN TRAILER
6 INDIVIDUAL PERFORMANCE TRACKS (240 MIN)



PERFORMANCE PRESENTATION RESEARCH
TOMÁŠ RULLER & ATELIER PERFORMANCE FAVU VUT BRNO
PARTNERS: PŮ PRAHA, BWA BYDYGOSZCZ, CK LUBLIN, AFAD BRATISLAVA, ME BUDAPEST,
SUPPORT: IVF